

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 29T/123/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2315010604
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2015:2315010604.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a prísediacich: Alexander Szöke, Mária Belovičová, v trestnej veci obžalovaných U. W. J. L. U., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 7.10.2015, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný L.Á. U. sa uznáva vinným na skutkovom základe, že ako občan Slovenskej republiky v čase od 01,18 do 02,00 hodiny dňa 19.9.2013 v U. XX, B. E. XXX/XX, Č. D., F. W. R. pristúpil k baru, kde obsluhujúceho barmana L. B. požiadal o výmenu falošných eurobankoviek za české koruny, pričom predložil 9 ks bankoviek v nominálnej hodnote 20 eur, sériové číslo A., jeden ks bankovky v nominálnej hodnote 20 eur, sériové číslo P. a jeden ks bankovky v nominálnej hodnote 50 eur, sériové číslo A., pričom tieto bankovky mu L. B. na dvakrát aj zamenil, avšak pri výmene zamestnancov baru prevádzkar zistil, že uvedené eurobankovky vykazujú znaky falzifikátu, následne boli bankovky zadržané a zaslané na analýzu do Českej národnej banky, kde bolo zistené, že predmetné bankovky sú falzifikáty so stupňom nebezpečnosti 3 - podarený falzifikát,

teda

falšované peniaze dal ako pravé, čím spáchal zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 odsek 2 Trestného zákona

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 270 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), n), § 37 h), m), § 38 odsek 2, § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd ruší výrok o treste uloženom rozsudkom OS Galanta sp. zn. 1T/116/2014 zo dňa 24.9.2014, právoplatný tým istým dňom ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 285 písmeno c) Trestného poriadku súd oslobodzuje obžalovaného Patrika Hanáčeka, nar. 23.11.1990 spod obžaloby OP Trnava č. k. 1 Pv 575/14/2207 zo dňa 30.6.2015 podanej na tom skutkovom základe, že obvinený U. W. P. P. L. U.Š., M.. XX.X.XXXX ako občania Slovenskej republiky po spoločnej predchádzajúcej dohode v čase od 01,18 do 02,00 hodiny dňa 19.9.2013 v U. XX, B. E. XXX/XX, Č. D., F. W. R. pristúpili k baru, kde obsluhujúceho barmana L. B. požiadali o výmenu falošných eurobankoviek za české koruny, pričom predložili 9 ks bankoviek v nominálnej hodnote 20 eur, sériové číslo A., jeden ks bankovky v nominálnej hodnote 20 eur, sériové číslo P. a jeden ks bankovky v

nominálnej hodnote 50 eur, sériové číslo A., pričom tieto bankovky im L. B. na dvakrát aj zamenil, avšak pri výmene zamestnancov baru prevádzkar zistil, že uvedené eurobankovky vykazujú znaky falzifikátu, následne boli bankovky zadržané a zaslané na analýzu do Českej národnej banky, kde bolo zistené, že predmetné bankovky sú falzifikáty so stupňom nebezpečnosti 3 - podarený falzifikát, nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku súd odkazuje poškodeného L. B., M.. XX.X.XXXX, A. Q. P. M. XXXX/XX, U. X-P., A.. Č.. F. XXX/XXX, U. X - P. s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ō v o d n e n i e :

Na obžalovaných L. U. J. U. W. bola dňa 30.6.2015 prokurátorkou OP Trnava podaná na tunajšom súde obžaloba pre zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa §20 Trestného zákona.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie vypočutím obžalovaného U., prečítaním výpovede obžalovaného W. z prípravného konania, svedka-poškodeného L. B. z prípravného konania, oboznámením s listinnými dôkazmi -protokol o vydání věci, žiadost o provedení odborného vyjádření, odborné vyjádření, úřední záznam - vyhodnocení kamery, fotodokumentácia, úřední záznam, podnet, fotoalbum k rekognícii, protokol o rekognici, návrh, usnesení, žiadost, záznam, žiadost' o právnú pomoc, potvrzení, vyšetřovací spis ČVS: 309/OEK-SA-2013 - č. I. 109-115 a zväzky II., III. IV., rozsudok OS Galanta 1T/116/2014, TR OS Galanta 3T/286/2011, uznesenie 2PP 75/2013, TR OS Galanta 2T/180/2013, rozsudok 3T/20/2014 OS Galanta, rozsudok OS Galanta 3T/45/2014, hodnotenie ÚVTOS, správa ÚPSVaR Galanta, správa Mesto Sereď, správa Soc. poisťovne, lustrácia AVÍZO, lustrum ZVJS, výpis zo zoznamu páchatel'ov, výpis z Ústrednej evidencie priestupkov, z obchodného registra, živnostenského registra, zoznam vozidiel subjektu, správa o vlastníckych vzťahoch na území SR, odpis z RT, údaje REGOB, obsah spisov OS Galanta 3T/45/2014, 3T/20/2014 a 1T/116/2014.

Obžalovaný L. U. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku a vyhlásil, že sa cíti byť vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Ďalej uviedol, že vykonáva trest odňatia slobody v Ústave na výkon trestu Želiezovce, trvalé bydlisko má v Sereďi, kde býval s matkou. Je bezdetný, nemá žiadne príjmy, nepoberal žiadne dávky, bol evidovaný na úrade práce.

Nakoľko súd prijal vyhlásenie obžalovaného, dokazovanie ohľadom skutku uvedeného v obžalobe vo vzťahu k vine obžalovaného U. nevykonával, vykonal vo vzťahu k tomuto obžalovanému len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku súd vypočul obžalovaného U. o účasti spoluobžalovaného W. na žalovanej trestnej činnosti. Obžalovaný L. U. uviedol, že W. nevedel, že U. mal u seba falošné peniaze keď boli v Prahe, W. nepožiadal barmana o výmenu peňazí, všetko ohľadom trestnej činnosti mal urobiť U., W. od neho žiadne falošné peniaze ani žiadne eurá nedostal, dostal len české koruny, ktoré už boli po výmene za eurá. Bolo medzi nimi bežné, dlho sa poznali, že keď jeden nemal peniaze, dal mu ten druhý. W. mal vedieť, že U. ide zamieňať eurá za české koruny ale nemal vedomosť o tom že sú falošné. U. nevie, prečo W. uviedol v prípravnom konaní, že ani nevie, že U. menil peniaze. U. potvrdil, že peniaze menil, W. to videl, dalo sa hrať len s českými korunami. Keď boli v Prahe, W. sa držal pri U., lebo bol v Prahe prvýkrát, ale U.Š. M. evie povedať už či bol priamo vedľa neho, kde stál, sedel, kde všade presne boli. Boli vo viacerých herniach, ale U. S. amieňal len v jednej. V iných herniach hrali za české koruny, ktoré už zamenili pred príchodom do Čiech. W. poslal v tejto jednej herni spýtať sa či zamieňajú eurá za české koruny. Doslova uviedol, že „toho chlapca zbytočne zatiahol do problémov, celé ho to mrzí, W. je v tejto veci nevinný“.

Obžalovaný U. W. vyjadril žiadost' a súhlas aby sa konalo hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti a preto súd na žiadost' prokurátora prečítal výpoveď obžalovaného W. z prípravného konania, kedy uviedol, že bol v Prahe v niekoľkých herniach, presné názvy si nepamätá, bol tam s L. U.. O tom, že U.Š. mal falošné peniaze nevedel. Boli hrať automaty, baviť sa, majú to tak zaužívané, že keď niekto z

nich mal peniaze, tak dal tomu druhému, bavila sa. Keď sú v herni, tak keď W. svoje peniaze minie, tak mu U. dá peniaze zo svojho a hral s tými peniazmi. L. mu hovoril, že má ešte nejaké peniaze odložené u seba a že keby chcel tak mu ich dá. Nevedel povedať koľko a v akých nominálnych hodnotách mu dal U. peniaze. W. mal peniaze od starých rodičov a tiež našetrené. Keď prišiel U. z basy, tak si spravili výlet. Nevie, odkiaľ L. U. peniaze. Môže byť že boli 19.9.2013 v noci v bare a herni R. M. B. E. F. Prahe, nevie to povedať presne. Je možné, že bol mierne pod vplyvom alkoholu, v Prahe sa bavili, vypili si, chodili po diskotékach, herniach, reštauráciách. Mal pri sebe okolo 600 eur, ale už ich mal zamenené za české koruny, zamieňal v Seredi v banke. Po prepustení z väzby pracoval W. vo vinici u otca svojej priateľky, brigádne pracoval v DHL asi tri týždne, predtým bol asi 4 mesiace s otcom v zahraničí, jazdili na kamióne. Bankovky nezamieňal v Prahe, ani nevedel o tom, že nejaké bankovky rozmieňal U., dozvedel sa o tom z uznesenia a vôbec nevedel o tom, že má nejaké falošné peniaze. Nepamätá si aké bankovky mu dával U. v Prahe, ale dával mu len české peniaze, nevedel že má nejaké eurá. Nevie, koľko mal U. peňazí, ani ho to nezaujímalo. S U. sa poznajú už niekoľko rokov, sú z jedného mesta, kamarátili sa. U. pracoval v bare, kam W. chodieval, mal priateľku v tom istom činžiaku ako býval W.k. Skutok, ktorý mu je kladený za vinu nespáchal, v minulosti sa ku všetkým svojim skutkom priznal, nemal s tým problém, takže by sa priznal aj k tomuto ale ho nespáchal tak sa k tomu priznať nemôže. Zabávať sa chodievali spolu už niekoľko rokov, častejšie ale nie pravidelne, hrávali spolu aj na bankomatoch. Nevedel o tom, že U. mal v minulosti problémy s falšovaním peňazí.

Svedok - poškodený L. B. v prípravnom konaní uviedol, že pracoval v herni R. F. U., B. ulica v období od apríla 2013 do januára 2014 ako barman, obsluhoval hostí v herni, vyberal hotovosť z hracích automatov, vyplácal vyhrané finančné prostriedky hosťom, vymieňal cudziu menu za české koruny, pracoval len v nočných smenách od 19.00 hod. do 07.00 hod.. Dňa 18.9.2013 nastúpil o 19.00 hod. na nočnú smenu, striedal kolegyňu-zapísali spoločne výbery, vklady (vhodenia) peňazí do automatov, do zošitov a počítača, tiež tam zapísali zámenu cudzích mien za českú menu, stav hotovosti na pokladni. Počítač vypočíta hodnotu finančných prostriedkov na pokladni v českých korunách a v cudzej mene, finančné prostriedky sa prepočítajú a keď všetko sedí, príde k predaniu smeny. Cudziu menu si okolo obeda preberie prevádzkar herne. Nebývalo moc zvykom aby si niekto menil cudziu menu za české koruny. V ten deň od dennej smeny nepreberal žiadne bankovky v cudzej mene, pokladňa inak súhlasila. V bare pracuje vždy iba jeden barman-obsluha a to tak na dennej ako aj nočnej smene. S odstupom času si už konkrétne nespomína o koľkej hodine prišli obvinení do herne, mohlo byť okolo 01.00 hod. až 02.00 hod. ráno dňa 19.9.2013 keď vstúpil do herne muž nižšej postavy, ktorý a ho opýtal, či menia eurobankovky za české koruny. V bare bolo asi 5 hostí, všetci hrali na herných automatoch, nebolo tam miesto na posedenie. Muž bol nižšej postavy, bielej opálenej snedšej pleti, výška zhruba 170 cm až 189 cm, chudá postava, v tvári s výraznými rysmi, vlasy mal strihané tzv. na kohúta, hovoril slovensky, podľa názoru svedka nárečím z východu Slovenska. Svedok mu odpovedal, že áno, muž odpovedal, že sa vráti a odišiel z herne, cez sklenné dvere svedok zistil, že nastúpil ako spolujazdec do auta, druh vozidla nepozná, toto ihneď odišlo, svedok sa domnieva, že museli hľadať miesto na parkovanie. Po asi 5 minútach vstúpil do herne vyššie uvedený muž spolu s ďalším-vyššej robustnejšej postav, krátko strihané vlasy tmavej farby, strnisko, svetlé džínové nohavice a bunda, hovoril po slovensky, bol suverénny. Tento muž vyššej postavy ho požiadal o zámenu eurobankoviek v hodnote 250 eur na čo mu svedok odpovedal, že zamení len 199 eur a po tom, čo zamenené peniaze prehrajú, tak zamení ďalšie eurobankovky. V tej dobe stál za barom, obaja muži stáli na druhej strane baru, menší muž nič nehovoril, vyšší muž zrejme z peňaženky vytiahol 5 kusov bankoviek nominálnej hodnoty 20 eur ktoré mu podal, svedok na kalkulačke urobil prepočet na českú menu a túto vyššiemu mužovi odovzdal. Prijaté eurobankovky založil do pokladne, je to zásuvka na kľúč, ktorá sa neustále zamyká. Bankovky len zbežne prehliadol, bližšie sa na ich kontrolu nezameral. Potom muž vyššej postavy dal niekoľko zamenených bankoviek mužovi nižšej postavy, obaja sa rozdelili a išli hrať každý na iný automat. Semtam jeden k druhému prišiel a niečo mu pošepkal, asi po 15 či 20 minútach obaja prišli k baru, muž vyššej postavy mu povedal, že už zamenené peniaze prehrali a že chcú rozmeniť ďalšie eurobankovky, konkrétne 150 eur, i v tomto prípade zámena prebehla rovnakým spôsobom teda od muža vyššej postavy obdržal 150 eur-išlo o 5 kusov bankoviek nominálnej hodnoty 20 eur a jednu bankovku nominálnej hodnoty 50 eur, urobil zbežnú kontrolu, výpočet na kalkulačke, eurobankovky vložil do uzamykateľnej zásuvky a vyššiemu mužovi vyplatil bankovky v českej mene. Tento opäť niektoré, určite menšiu časť, dal druhému mužovi a opäť šli hrať na automaty. Po uplynutí maximálne 5 minút sa obaja zobrali a odišli, potom ich už nikdy nevidel. Domnieva sa že určite za tú chvíľu neprehrali všetky zamenené peniaze. Dohromady vyššiemu z mužov za zámenu eurobankoviek vyplatil 5.750 korún českých.

Bankovky predkladal vždy vyšší muž, choval sa bez akéhokoľvek zahanbenia sa, váhania, proste suverénne, akoby sa nič nedialo. Hovoril len že chce rozmeniť, o ničom inom sa so svedkom ne bavil, maximálne ho požiadal o nejaké nápoje. Druhý z mužov stál vždy vedľa neho a vôbec nič nehovoril, s nikým nekomunikoval. Určite si bol vedomý toho, že dochádza k výmene peňazí.

Svedok sa domnieva, že obvinení konali vo vzájomnej súčinnosti, tento dojem nadobudol z dôvodu, že po otázke na zámenu eurobankoviek prišli následne do herne obaja, samotné eurobankovky chcel rozmeniť druhý z mužov. Menší muž bol pri výmene eurobankoviek, nechoval sa prirodzene, bol nervózny, podľa názoru svedka vedel o tom, že ide o falošné peniaze, súčinnosť vyplýva aj z toho, že vyšší z mužov po rozmenení dal vždy nejaké bankovky nižšiemu, spolu potom aj opustili herňu.

Svedok nevedel povedať, či jeho pozornosť bola nejakým spôsobom ovplyvnená, viacmenej spravidla vždy z hľadiska na počet hostí bol vždy zaneprázdnený. Zamestnávateľ ho nepreškoliť na rozpoznávanie pravosti bankoviek a neposkytol zariadenie ktorým by sa dali falošné bankovky rozpoznať.

Z oboznámenia sa s obsahom kamerového (obrazového) záznamu vyhotoveného v herni baru R. F. U. XX-F., B. E. XXX/XX (F. spise založeného na tzv. DVD nosiči) a s obsahom úradného záznamu-vyhodnotenie kamery vyplýva, že dňa 19.9.2013 o 1:18.10 hod. do baru prichádzajú dvaja muži spolu s barmanom, obaja stoja pred barom, starší s barmanom hovorí, počíta peniaze a v čase o 1:19.10 hod. ich podáva barmanovi, ktorý na chvíľu opúšťa bar, po návrate odovzdáva barman peniaze staršiemu z mužov, ktorý časť z nich dáva mladšiemu, obaja odchádzajú k automatom, o 1:22.10 hod. mladší muž prichádza k mladšiemu a hovoria spolu, o 1:24.05 hod. starší muž telefonuje, v čase o 1:28.35 hod. vyťahuje starší muž zo zadnej časti nohavíc peniaze, prepočítava ich, prichádza k baru a podáva ich barmanovi, k baru prichádza aj mladší muž, prichádza k zámene bankoviek, barman bankovky podáva staršiemu mužovi, obaja muži pokračujú v hre, starší medzi tým aj telefonuje, fajčí a o 1:37.45 hod. prichádza k mladšiemu mužovi a v čase o 1:38.00 hod. starší odchádza, mladší odchádza do 1:49.55 hod..

Svedok L. B. pri opoznávaní osôb podľa fotografií opoznal mladšieho páchatela ako U. W. J. P. J. L. U..

Česká národná banka potvrdila, že predložené bankovky (celkovo 11 ks, 10 ks v hodnote 20 eur a 1 ks v hodnote 50 eur), podľa protokolu o vydaní veci boli vydané L. B., sú falošné, stupeň nebezpečnosti 3 („zdařilý“).

V konaní pred súdom, na hlavnom pojednávaní, boli realizované všetky osobné i vecné dôkazy navrhnuté procesnými stranami. Súd tak získal dostatočnú dôkaznú hodnotu, na základe ktorej zistil skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti.

Obžalovaný W. uviedol, že je nevinný. Poprel že by vedel o tom, že U. mal falošné bankovky, dokonca podľa jeho tvrdenia nevedel ani o tom, že U. nejaké peniaze zamieňal. W. už na Slovensku zamenil eurá za české koruny. S U. sú kamaráti, keď má ten ktorý peniaze, zaplatí aj za druhého, v Prahe boli zabaviť sa, vo viacerých podnikoch aj herniach.

Obžalovaný U. jednoznačne vyhlásil, že W. nevedel o tom, že peniaze sú falošné, ľutuje, že ho dostal do takejto situácie.

Svedkovi B.i zo správania sa oboch obžalovaných ako návštevníkov herne vyplynulo, že obaja museli vedieť, že ide o falošné peniaze, teda že obžalovaní konali vo vzájomnej súčinnosti. Po otázke na zámenu eurobankoviek (W.Á.) prišli následne do herne obaja, eurobankovky chcel rozmeniť druhý z mužov (U.). Menší muž (W.) bol pri výmene, nechoval sa prirodzene, bol nervózny, U. po rozmenení dal vždy nejaké bankovky W.Č., spolu potom aj opustili herňu. Nevedel jednoznačne povedať, že by jeho pozornosť bola rozptyľovaná jedným z mužov kým druhému menil bankovky.

Z obrazovo zvukového záznamu kamier v herni je možné urobiť len záver že obaja obžalovaní v herni boli, najprv sa v nej objavil Hanáček, potom obaja, prišlo k výmene bankoviek tak, že tieto zamieňal barman Pišimu, Hanáček bol v ich blízkosti tak, že túto výmenu sledoval, resp. musel vidieť. Obaja muži hrali na automatoch, komunikovali spolu, herňu neskôr opustili.

Možno teda konštatovať, že je nepochybné, že tak obžalovaný U., J. J. W. boli v herni DUHA, pričom najprv obžalovaný W. zisťoval, či je možné zameniť eurobankovky na české koruny, o čom svedčí výpoveď svedka B. podporená obrazovým záznamom kamery z herne a to napriek tomu, že obžalovaný W. tvrdil, že o žiadnej výmene nevedel. V tomto súd považuje jeho výpoveď za účelovú, v snahe vyhnúť

sa akejkolvek spojitosti s falošnými bankovkami. Ďalej je nepochybné, že barman zamenil bankovky obžalovanému U., pričom aj z výpovede svedka B., aj zo spomínaného kamerového záznamu vyplýva, že obžalovaný W.k bol svedkom takejto zámeny. Ďalej je nepochybné, že obaja obžalovaní hrali na automatoch, a neskôr herňu opustili. Možno sa prikloniť k záveru vyplývajúcejmu z výpovede svedka B. (aj z kamerového záznamu) k akému prišla obžaloba, že doba, počas ktorej obaja obžalovaní zotrvali v herni, teda krátky čas ktorí tam strávili, nasvedčuje tomu, že cieľom návštevy nebolo zabaviť sa v herni a bare hrou, prípadne konzumáciou, ale zameniť peniaze, v tomto prípade falošné eurobankovky. Domnienka P. B. vychádzajúca zo súhry viacerých okolností (tými okolnosťami sú fakt, že na výmenu sa pýtal W., že bol prítomný pri zámene, že obaja hrali na automatoch krátko, bavili - radili sa spolu, spolu odišli) a rovnako tak aj ďalší dôkaz, a to obrazový záznam ktorý práve tieto skutočnosti (okolnosti) potvrdzuje, teda tieto dva dôkazy však podľa názoru súdu zostali bez ďalších podporných dôkazov (proti obžalovanému W.), bez takých dôkazov, ktoré by bolo možno vyhodnotiť ako logické, presvedčivé, zrozumiteľné, pravdivé, vierohodné a neprotirečivé.

V priebehu celého dokazovania nebolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný W. vedel, resp. musel vedieť o skutočnosti, že vymieňané eurobankovky sú falošné. Ak nebolo jednoznačne preukázané že vedel o ne-pravosti bankoviek, nebolo potom ani preukázané že použil falšované peniaze, že ich dal ako pravé. Z vykonaného dokazovania bolo ustálené len to, že sa pýtal na možnosť zámeny eurobankoviek a že bol pri tom, keď obžalovaný U. eurobankovky v herni zamieňal.

Trestný čin podľa § 270 ods. 2 Trestného zákona je zločinom, zo subjektívnej stránky sa vyžaduje špecifický úmysel dať falzifikáty do obehu ako pravé, resp. platné alebo ako peniaze, prípadne cenné papiere vyššej hodnoty.

Všetky dôkazy súd hodnotil jednotlivo i v ich súhrne, podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, riadiac sa pri tom ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

V súvislosti s oslobodzujúcim výrokom súd poznamenáva, že výrok o vine sa môže zakladať len na dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že obžalovaný spáchal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. V takomto prípade (oslobodenie podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku) sa nevyžaduje, aby bolo bez pochybností preukázané, že obžalovaný skutok nespáchal, stačí len pochybnosť o tom, či ho spáchal. Náležitá zistenie skutkového stavu veci v zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku vyžaduje, aby každá okolnosť, dôležitá pre rozhodnutie, bola spoľahlivo preukázaná v súlade so skutočnosťou tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek pochybnosť.

Nebolo dokázané jednoznačne radom priamych a nepriamych dôkazov, ktoré by tvorili ucelenú reťaz, že skutok, pre ktorý je obžalovaný W. stíhaný, spáchal práve obžalovaný. Neboli tak získané dôkazy, ktoré na seba nadväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, dôkazy boli spochybené v takom rozsahu, že nepostačujú uznaniu viny obžalovaného. Po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov neboli spoľahlivo preukázané všetky okolnosti žalovaného skutku, a teda nebola vylúčená možnosť akéhokoľvek iného záveru, než ako je uvedené v obžalobe. Súd po vykonaní všetkých dostupných dôkazov nemôže vylúčiť záver, že obžalovaný nevedel o skutočnosti, že bankovky, ktoré obžalovaný U. S. zamenil v herni, sú falošné. Ani tá skutočnosť, že sa práve obžalovaný W. pýtal na možnosť zámeny eurobankoviek na české koruny neznamená že musel o „ne“pravosti bankoviek vedieť. Najmä ak sa dá pripustiť, že obžalovaní ako kamaráti, tak ako o tom zhodne vypovedali, sa zvykli spolu zabaviť za peniaze toho, kto ich práve mal. Ak v čase, keď šli do herne DUHA, mal peniaze U., ale nemal ich zamenené za české koruny, mohol tento požiadať Hanáčka aby skôr ako do herne vojdu sa tento spýtal na možnosť zámeny. Tiež je možné pripustiť, že U. M. eprezradil W., že má pri sebe falošné eurobankovky a že má úmysel tieto uviesť do obehu, teda dať ich ako pravé. Takáto varianta, teda že W.k vedomosť o falošných bankovkách nemal, sa nevylučuje ani s tým, ako sa správal W., teda obaja obžalovaní v herni. To, že sa v nej zdržali relatívne krátko, nasvedčuje tomu, že hlavným cieľom prečo obžalovaní v herni boli, nebola hra, ale zámena falošných eurobankoviek za české koruny, ich uvedenie do obehu. Avšak znovu nie je vylúčené, že inštrukcie, ako sa správať v herni, teda ako dlho tam pobudnúť, neminúť všetky peniaze a pod., dával U. W.. Tieto inštrukcie mohol dávať U. W.Á. bez toho, aby W. U. reznal svoj úmysel. Teda znovu nie je vylúčené, že U. I. W. bez toho, aby W. o falošných bankovkách vedel. Súd poukazuje na zásadu „in dubio pro reo“, teda „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ vyplývajúcu z ustanovenia § 2 ods. 4 Trestného poriadku, použitie ktorej prichádza do úvahy vtedy,

ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie. Spochybnené zostáva, že obžalovaný W. vedel o tom že sú bankovky falošné (napriek tomu že on sa pýtal na výmenu bankoviek na české koruny), nebolo preukázané, že bankovky predkladal W., ani že jemu ich barman zamenil, tak ako je to uvedené v obžalobe. L. B. zamenil bankovky, ktoré mu predložil U., a zamenil znamená, že B. bankovky k zámene podal U. J. B. zamenené bankovky podal U.. Zo zabezpečených dôkazov teda jednoznačným spôsobom nevyplývalo, že osoba, ktorá sa mala podieľať na požiadaní zámene falošných bankoviek za české koruny, osoba ktorá predložila falošné bankovky a osoba, ktorá falošné bankovky predložila k zámene, bol obžalovaný U. W.. Ako už bolo vyššie uvedené, na zámene meny euro na české koruny sa pýtal, pri zámene eurobankoviek na české koruny bol prítomný, avšak nebola preukázaná jeho vedomosť o tom, že bankovky sú falošné a úmysel tieto falošné bankovky dať ako pravé. Výsledky vykonaného dokazovania nevyznievajú jednoznačne, a nie je tu úplne ucelená reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých by bolo možné vyvodiť bezpečný a nepochybný záver o tom, že to bol práve obžalovaný W., kto skutok spáchal. Nemožno ani urobiť záver, že sa obžalovaný W.Á. dopustil trestného činu podľa § 270 ods. 1 Trestného zákona, pretože nebolo preukázané, že by peniaze falšoval, pozmenil, zadovážil ani prechovával.

Súd z hodnotiaceho procesu osobných a vecných dôkazov v smere, ktorý je vyššie uvedený, vzhľadom k tomu, že už nemá možnosť zabezpečiť ďalšie dôkazy, ktoré by viedli k rozptýleniu pochybností a nejasností, dospel k jednoznačnému záveru, že nebolo dokázané spáchanie skutku uvedeného v obžalobe obžalovaným U. W.. Na základe § 285 písm. c/ Trestného poriadku ho preto súd spod obžaloby oslobodil.

Pri určovaní druhu a výmery trestu u obžalovaného U. sa súd riadil zásadami uvedenými v ustanoveniach §§ 34 ods. 1 a 4 Trestného zákona a to požiadavkou splnenia účelu trestu tak, aby tento ochránil spoločnosť pred páchatelom trestnej činnosti a súčasne bol nástrojom všeobecnej a individuálnej prevencie. Zohľadnil pritom spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti a osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy a dospel k záveru, že svoj výchovný a preventívny účel splní nepodmienečný trest odňatia slobody. Obžalovaný L. U. Q. trikrát priestupkovo prejednaný - priestupky na úseku dopravy a majetkové. Obžalovaný bol doposiaľ sedemkrát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Galanta sp.zn. 1T/116/2014 zo dňa 24.9.2014, právoplatný tým istým dňom a to k trestu odňatia slobody vo výmere sedem rokov pre trestný čin podľa § 270 ods. 1, 2 Trestného zákona. Podľa správy Mesta Sereď s ním neboli problémy (údaje v správe sú však evidenčného charakteru).

Podľa hodnotenia Ústavu na výkon trestu Želiezovce v súčasnosti sa správanie L. U. stabilizovalo, disciplinárne potrestaný nebol, raz bol odmenený, plní a rešpektuje príkazy nadriadených, konflikty nevyvoláva.

Súd zohľadnil u obžalovaného U. poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona a to že sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento oľutoval, a v zmysle § 36 písm. n) Trestného zákona a to že urobením vyhlásenia na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 Trestného poriadku napomohol k objasneniu trestnej činnosti súdu v tom zmysle, že k otázke viny obžalovaného nebolo potrebné vykonávať dokazovanie. Ďalej zohľadnil priťažujúce okolnosti a to že spáchal viac trestných činov a že už bol za trestný čin odsúdený. Obžalovaný U. totiž spáchal skutok uvedený v skutkovej vete skôr ako bol vyhlásený iný odsudzujúci rozsudok, preto výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta sp.zn. 1T/116/2014 zo dňa 24.9.2014, právoplatný tým istým dňom zrušil, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Uložil potom trest súhrnný a to vo výmere sedem rokov a šesť mesiacov, nakoľko súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest, ktorá je zrušený. Zároveň ale ukladal súhrnný trest podľa zásad na uloženie trestu úhrnného, teda ukladal trest za viac trestných činov (jeden trestný čin za ktorý bol odsúdený rozsudkom, ktorého výrok o treste súd zrušil, druhý trestný čin je ten, ktorý je uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku) a musel túto okolnosť posúdiť ako priťažujúcu. Zároveň rozhodol o zaradení obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Pre úplnosť súd dodáva, že ak by nebol skutok, uvedený v tomto rozsudku, spáchaný mimo územia Slovenskej republiky, ukladal by spoločný trest, pretože tento skutok by posúdil ako čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, kde jeho ďalšími čiastkovými útokmi by boli skutky zo dňa 10.9.2013 a 27.9.2013, za ktoré bol odsúdený v Slovenskej republike. Takémuto postupu však bráni ustanovenie § 122 ods. 10 posledná veta Trestného zákona, teda skutok uvedený tomto rozsudku treba posudzovať ako samostatný skutok.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku, keďže obžalovaný W. bol spod obžaloby oslobodený, súd poškodeného s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.